

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

ANKET DEĞERLENDİRME RAPORU

**“Yolun Başında Değil, Yolun
Kendisisin Yolun Kendisisin”
Söyleşisi Üzerine Katılımcı Geri
Bildirimlerinin Analizi**

HAZIRLAYANLAR

Dr. Öğr. Üyesi İsmail ÇALIKUŞU
SKS Daire Başk.
Bilgi İşlem Daire Başk.

Nevşehir-2025

ANKET DEĞERLENDİRME RAPORU

“Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin
Yolun Kendisisin” Söyleşisi Üzerine
Katılımcı Geri Bildirimlerinin Analizi

1.Giriş

Bu rapor, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi öğrencilerinin “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşiye yönelik memnuniyet düzeylerini kapsamlı biçimde değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır. Yükseköğretim kurumlarında verilen akademik derslerin yanı sıra, kişisel gelişim, motivasyon, hedef belirleme ve yaşam yolculuğunu anlamlandırma temalı söyleşiler; öğrencilerin öz-farkındalıklarını artıran, kariyer ve yaşam planlarını gözden geçirmelerine imkân tanıyan, duygusal ve psikososyal iyi oluşlarına katkı sağlayan önemli etkinliklerdir. Özellikle gençlik döneminde bireyin “yolun başında” bir aday olmaktan çıkıp kendi yolculuğunun öznesi olduğunu fark etmesini hedefleyen programlar, öğrencilerin kendi potansiyellerini keşfetmelerini ve yaşamlarına daha bütüncül bir perspektiften bakmalarını desteklemektedir.

Bu bağlamda düzenlenen “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşi, öğrencilerin kişisel hedefleri, kariyer planları, yaşam anlamı, iç motivasyon ve sorumluluk bilinci üzerine düşünmelerini teşvik etmeyi amaçlamıştır. Söyleşi kapsamında; bireysel yolculuk metaforu üzerinden, öğrencinin yalnızca bir sınav ya da kariyer maratonunun başlangıcında olmadığı, bizzat bu yolculuğun öznesi ve taşıyıcısı olduğu vurgulanmış; başarı, emek, sabır ve kendini gerçekleştirme kavramları üzerinde durulmuştur.

Bu doğrultuda gerçekleştirilen anket çalışması, söyleşiye katılan öğrencilerin; etkinliğin süresi, saati, mekân uygunluğu, beklentileri karşılama düzeyi, karşılıklı etkileşim imkânı, programın duyurulan plana uygunluğu ve sağladığı yarar bakımından görüşlerini sistematik ve nesnel bir çerçevede ortaya koymak üzere tasarlanmıştır. Böylece hem söyleşinin güçlü yönleri hem de ilerleyen dönemlerde planlanacak benzer motivasyon ve kişisel gelişim odaklı etkinlikler için geliştirilmesi gereken alanlar belirlenmiş; üniversitenin öğrenci odaklı farkındalık ve destek faaliyetlerinin niteliği hakkında önemli bir geri bildirim mekanizması oluşturulmuştur.

Sonuç olarak bu rapor; “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşinin öğrenciler üzerindeki etkisini, memnuniyet düzeylerini ve iyileştirilmesi gereken boyutları

veri temelli biçimde ortaya koyan ve gelecekte gerçekleştirilecek benzer söyleşilerin niteliğinin artırılmasına rehberlik eden bir değerlendirme belgesi niteliğindedir.

2. Anketin Amacı ve Yapısı

Bu anket çalışmasının temel amacı, söyleşiye katılan öğrencilerin etkinliğin:

- **Organizasyonel boyutları** (süre, saat, mekân, program akışı),
- **İçerik ve sunum kalitesi,**
- **Karşılıklı iletişim ve etkileşim düzeyi,**
- **Kişisel, psikolojik ve sosyal açıdan sağladığı yarar**

konularındaki memnuniyet düzeylerini ayrıntılı biçimde belirlemektir. Bu çerçevede, söyleşinin öğrencilerin beklentilerini hangi ölçüde karşıladığı, kariyer ve yaşam yolculuğuna dair algı ve farkındalıklarını nasıl etkilediği ve ilerleyen süreçte düzenlenecek benzer faaliyetler için hangi alanlarda gelişime ihtiyaç duyulduğu somut veriler üzerinden ortaya konmuştur.

Anket formu, söyleşiye ilişkin değerlendirmeleri ölçmek amacıyla **7 kapalı uçlu** ve **1 açık uçlu** sorudan oluşacak şekilde yapılandırılmıştır. Kapalı uçlu sorular, beşli Likert ölçeği üzerinden yanıtlanmıştır:

1	=	Kesinlikle	Katılmıyorum
2	=		Katılmıyorum
3	=		Kararsızım
4	=		Katılıyorum
5		Kesinlikle	Katılıyorum

Bu ölçek sayesinde öğrencilerin her bir maddeye ilişkin tutumları yüzdelik dağılımlar hâlinde analiz edilebilmiş; olumlu, olumsuz ve kararsız değerlendirmeler net biçimde ortaya konmuştur.

Kapalı uçlu sorular şu boyutları kapsamaktadır:

1. Etkinliğin süresinin yeterliliği,
2. Etkinlik saatinin katılıma uygunluğu,
3. Mekânın etkinlik için uygunluğu,
4. Etkinliğin beklentileri karşılama düzeyi,
5. Etkinlikte karşılıklı iletişim ve etkileşim ortamının sağlanması,
6. Etkinliğin duyurulan plana uygun biçimde gerçekleştirilmesi,
7. Etkinliğin öğrenciler açısından yarar sağlayıp sağlamadığı.

8. soru ise “Görüş ve Önerileriniz” başlığı altında açık uçlu olarak bırakılmış; öğrencilerin söyleşiyle ilgili duygu, düşünce ve önerilerini kendi ifadeleriyle aktarmalarına imkân tanımıştır. Böylece nicel veriler, nitel geri bildirimlerle desteklenmiş; öğrencilerin beklenti ve algıları daha bütüncül bir perspektiften değerlendirilmiştir.

3. Veri Toplama ve Analiz Süreci

Anket çalışmasının veri toplama süreci, söyleşiye katılan öğrencilerin değerlendirmelerini sağlıklı ve güvenilir biçimde yansıtacak şekilde kurgulanmıştır. Anket, etkinlik sonrasında çevrim içi ortamda öğrencilere ulaştırılmış; katılım gönüllülük esasına dayalı olarak yürütülmüştür. Öğrencilere, elde edilen verilerin yalnızca bilimsel değerlendirme ve iyileştirme amaçlı kullanılacağı, kimlik bilgilerinin kayıt altına alınmayacağı ve sonuçların toplu istatistikler hâlinde raporlanacağı açıkça belirtilmiştir. Bu yaklaşım, katılımcıların olumlu ya da eleştirel tüm görüşlerini özgürce ifade edebilecekleri güvenli bir ortam oluşturarak veri kalitesini artırmıştır.

3.1 Veri Toplama Yöntemi ve Katılımcı Profili

Anket formu, söyleşi sonrasında çevrim içi ortamda öğrencilere ulaştırılmış ve gönüllülük esasına göre yanıtlanmıştır. Farklı fakülte, program ve sınıf düzeylerinden öğrencilerin katılımı sayesinde, söyleşiye ilişkin memnuniyet düzeyi üniversite genelini daha kapsayıcı bir örneklem üzerinden değerlendirme olanağı bulmuştur.

Bu çeşitlilik, yalnızca sosyal bilimler alanındaki öğrencilerin değil, mühendislik, sağlık, eğitim ve diğer disiplinlerden katılımcıların da kişisel gelişim ve motivasyon temalı bir söyleşiyi nasıl

algıladığını çok boyutlu biçimde analiz etmeye imkân tanımıştır. Böylece “yol” metaforu etrafında şekillenen içerik, farklı akademik arka planlara sahip öğrencilerin gözünden değerlendirilmiştir.

3.2. Anketin Yapısı ve Kodlanması

Likert tipi kapalı uçlu sorulardan elde edilen yanıtlar için her bir seçenek (Kararsızım, Katılıyorum, Katılmıyorum, Kesinlikle Katılıyorum, Kesinlikle Katılmıyorum) bazında frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Bu dağılımlar, her soru için ayrı ayrı pasta grafikleri hâlinde görselleştirilmiştir. Böylece öğrencilerin her bir boyuta ilişkin algıları hem sayısal hem de görsel olarak kolay yorumlanabilir hâle getirilmiştir.

Analiz sürecinde:

- Olumlu görüş oranı = Katılıyorum + Kesinlikle Katılıyorum
- Olumsuz görüş oranı = Katılmıyorum + Kesinlikle Katılmıyorum
- Kararsızlık oranı = Kararsızım

olarak tanımlanmış ve her madde bu çerçevede yorumlanmıştır.

3.3 Veri Analizi

Açık uçlu “Görüş ve Önerileriniz” sorusuna verilen yanıtlar, tematik analiz yaklaşımıyla çözümlenmiştir. Öğrencilerin:

- “Çok iyiydi, devamını bekleriz.”
- “Anlatım çok açıklayıcı ve akıcıydı.”
- “Etkinlik kişisel gelişim ve motivasyon için yararlı bir etkinlikti.”
- “Teşekkürler.”

gibi ifadeleri kodlanmış ve şu ana temalar etrafında toplanmıştır:

- Söyleşinin beğenilmesi ve motivasyon artırıcı etkisi,
- Kişisel gelişim odaklı etkinliklerin devamına yönelik güçlü talep,
- Konuşmacının anlatım tarzına, açıklığına ve akıcı üslubuna yönelik memnuniyet,
- Herhangi bir olumsuzluk ya da ek öneri bildirmeme (çoğunlukla “Yok” ifadesiyle).

Pek çok öğrencinin açık uçlu kısmı boş bırakması veya “Yok” yazarak ek görüş bildirmemesi, genellikle söyleşinin genel anlamda yeterli ve başarılı bulunduğu, belirgin bir memnuniyetsizlik alanı oluşmadığı şeklinde yorumlanmıştır.

3.4 Bulguların Katkısı ve Stratejik Önemi

Elde edilen bulgular, üniversitenin kişisel gelişim, kariyer farkındalığı ve motivasyon odaklı etkinlik politikalarını geliştirmesi açısından önemli bir referans niteliğindedir. Özellikle söyleşinin beklentileri karşılama ve yarar sağlama düzeyine ilişkin yüksek memnuniyet oranları, bu tür tematik etkinliklerin kampüs yaşamına anlamlı katkılar sunduğunu göstermektedir. Öğrencilerin, benzer söyleşilerin süreklilik kazanmasına yönelik talepleri ise üniversitenin rehberlik, danışmanlık ve psikososyal destek faaliyetlerini planlarken bu alanlara öncelik verebileceğine işaret etmektedir.

4. Sonuçların Raporlanması

Bu rapor, “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşiye ilişkin anket sonuçlarını sistematik ve çok boyutlu bir bakış açısıyla ele almaktadır. Yapılan analizler, öğrencilerin söyleşiyi genel olarak oldukça olumlu değerlendirdiğini; etkinliğin hem organizasyonel açıdan hem de içerik, sunum ve etkileşim boyutlarında büyük ölçüde beklentileri karşıladığını ortaya koymaktadır. Öğrencilerin büyük çoğunluğu, söyleşinin süresini yeterli bulmuş; saati, mekânı, oturma düzeni, ses-görüntü kalitesi ve genel konforu olumlu değerlendirmiştir. Program akışının duyurulan plana uygun yürütülmesi ve konuşmacının anlatımını bütünlük içinde, akıcı ve anlaşılır biçimde sürdürmesi, memnuniyet düzeyini artıran unsurlar arasında yer almıştır. En dikkat çekici bulgulardan biri, söyleşinin öğrenciler açısından yüksek düzeyde yarar sağlayıcı bulunması; katılımcıların büyük bir kısmının etkinlik sonrasında kişisel gelişim, motivasyon ve yaşam yolculuğuna dair farkındalıklarının arttığını ifade etmesidir. Öte yandan, kararsız ve sınırlı da olsa olumsuz görüşler, söyleşinin tamamen kusursuz olmadığına; ancak geliştirilebilir bazı yönlerinin bulunduğu işaret etmektedir. Özellikle etkileşim ve soru-cevap kısımlarında, öğrencilerin daha fazla katılım gösterebileceği ve konuşmacıya doğrudan soru yöneltebileceği bölümlere ihtiyaç duyulduğu görülmektedir. Zamanlama konusunda da genel memnuniyet yüksek olmakla birlikte, az sayıda öğrencinin derslerle çakışma veya yoğunluk gerekçesiyle farklı saat tercihlerine sahip olduğu anlaşılmaktadır.

4.1 Etkinliğe İlişkin Genel Değerlendirme

Soru bazlı dağılımlar bütüncül olarak incelendiğinde, öğrencilerin çok büyük bir kısmının “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşiyi genel anlamda başarılı, etkileyici ve yararlı

bulduğu görülmektedir. Etkinlik süresi sorusunda öğrencilerin yüzde 44,39'u "Kesinlikle Katılıyorum", yüzde 42,93'ü "Katılıyorum" yanıtını vermiş; toplam olumlu görüş oranı yüzde 87,32'ye ulaşmıştır. Yüzde 9,27'lik "Kararsızım" ve yalnızca yüzde 3,41'lik olumsuz görüş oranı, söyleşinin ne aceleyle geçirildiğini ne de katılımcıları yoran ölçüde uzatıldığını; içerik ile süre dengesinin genel olarak başarılı bulunduğunu göstermektedir. Etkinlik saati konusunda öğrencilerin yüzde 42,44'ü "Kesinlikle Katılıyorum", yüzde 37,56'sı "Katılıyorum" diyerek toplamda yüzde 80'lik olumlu görüş bildirmiştir. Kararsızlık oranının yüzde 12,68, olumsuz görüş oranının ise yüzde 7,31 olması, söyleşinin büyük ölçüde ders programları ve günlük kampüs yoğunluğuyla uyumlu bir zaman diliminde gerçekleştirildiğini; ancak az sayıda öğrencinin farklı bir saat dilimini daha uygun gördüğünü ortaya koymaktadır. Mekân uygunluğu maddesinde öğrencilerin yüzde 48,78'i "Kesinlikle Katılıyorum", yüzde 39,51'i "Katılıyorum" yanıtını vermiş; toplam olumlu görüş oranı yüzde 88,29 düzeyine ulaşmıştır. Yüzde 8,78'lik "Kararsızım" ve yüzde 2,92'lik olumsuz görüş oranı, salonun büyüklüğü, oturma düzeni, havalandırma ve teknik altyapının genel olarak yeterli bulunduğunu, yalnızca sınırlı sayıda öğrencinin kişisel deneyimine dayalı küçük çekinceleri olabileceğini göstermektedir.

İçerik açısından bakıldığında, "Etkinlik beklentilerimi karşıladı." ve "Etkinliğin yarar sağladığını düşünüyorum." maddelerinde olumlu görüş oranları sırasıyla yüzde 83,90 ve yüzde 88,78 düzeyine ulaşmıştır. Bu bulgu, söyleşinin öğrenciler için yalnızca bilgi aktarımı sağlayan bir organizasyon değil, aynı zamanda öz-farkındalık, motivasyon ve kişisel gelişim açısından anlamlı bir deneyim olarak algılandığını göstermektedir. Katılımcılar, anlatımın hayatın içinden örneklerle desteklenmesini, "yolun kendisi olma" vurgusuyla sorumluluk ve inisiyatif bilincinin öne çıkarılmasını önemli bir kazanım olarak değerlendirmiştir. Genel olarak sonuçlar, söyleşinin öğrenciler tarafından nitelikli, düşündürücü ve harekete geçirici bir etkinlik olarak görüldüğünü ortaya koymaktadır.

4.2 Güçlü Yönler ve Geliştirilmesi Gereken Alanlar

Anket bulguları, söyleşinin bir dizi belirgin güçlü yönü bulunduğunu göstermektedir. Mekânın uygunluğu ve teknik altyapı, öne çıkan güçlü yönlerin başında gelmektedir. Salonun büyüklüğü, oturma düzeni ile ses ve görüntü kalitesinin öğrencilerin büyük bir bölümü tarafından yeterli bulunması, etkinliğin yalnızca içerik açısından değil, fiziki koşullar bakımından da konforlu bir deneyim sunduğunu göstermektedir. Program akışının plana uygunluğu da önemli bir diğer güçlü yön olarak ortaya çıkmaktadır. "Etkinlik duyurulan plana göre gerçekleşmiştir." maddesinde elde edilen yüzde 89,27'lik olumlu görüş oranı; söyleşinin zamanında başlaması, içerik başlıklarının planlandığı şekilde ele alınması ve akışın kesintiye uğramadan sürmesi sayesinde öğrencilerde

kurumsal güven duygusunun güçlendiğini göstermektedir. İçerik ve yararlılık düzeyi açısından değerlendirildiğinde ise, beklentileri karşılama ve yarar sağlama maddelerindeki yüksek oranlar, söyleşinin kişisel gelişim, motivasyon ve hedef belirleme konularında öğrenciler için değerli bir rehberlik sunduğunu ortaya koymaktadır. Açık uçlu yanıtlarda yer alan “Etkinlik kişisel gelişim ve motivasyon için yararlı bir etkinlikti.” ifadesi, bu durumu somut olarak desteklemektedir. Konuşmacının üslubu da güçlü yönler arasında dikkat çekmektedir; “Anlatım çok açıklayıcı ve akıcıydı.” değerlendirmesi, kullanılan dilin, örneklerin ve öğrenciye yakın duruşun memnuniyeti artıran önemli unsurlar olduğunu göstermektedir.

Bununla birlikte, anket bulguları söyleşinin geliştirilmeye açık yönlerini de işaret etmektedir. “Etkinlikte karşılıklı iletişim sağlandı.” maddesinde olumlu yanıtlar yüksek olmakla birlikte, yüzde 12,68’lik kararsızlık ve yüzde 3,41’lik olumsuz görüş oranı, öğrencilerin bir kısmının daha fazla soru sorma, kendi deneyimlerini paylaşma ve konuşmacıyla doğrudan etkileşime girme ihtiyacı hissettiğine işaret etmektedir. Bu durum, ilerleyen etkinliklerde etkileşim boyutunun daha da güçlendirilebileceğini göstermektedir. Zamanlama planlaması da geliştirilmesi gereken alanlardan biridir. Etkinlik saatine yönelik genel memnuniyet yüksek olsa da, yüzde 7,31’lik olumsuz görüş oranı, tüm öğrenciler için ideal bir zaman dilimi yakalanamadığını düşündürmektedir. Açık uçlu yanıtlarda yer alan “Ders kapsamındaki diğer etkinliklerde bu etkinliğin saatlerinde yapılırsa katılımın artacağını düşünüyorum.” değerlendirmesi, zamanlama ve ders/program koordinasyonunun gelecekte daha kapsamlı bir şekilde ele alınmasının önemine işaret etmektedir.

4.3 Geleceğe Yönelik Öneriler

Bulgular bütüncül olarak değerlendirildiğinde, üniversitenin söyleşi ve seminer türü etkinliklere ilişkin politikalarını geliştirmesi ve öğrenci memnuniyetini daha da artırması için çeşitli stratejik öneriler ortaya çıkmaktadır. Her şeyden önce, benzer içerikteki etkinliklerin sürekliliğinin sağlanması önem taşımaktadır. Kişisel gelişim, motivasyon ve kariyer planlama temalı etkinliklerin tek seferlik programlar yerine, akademik yıl içerisinde yayılmış bir dizi olarak tasarlanması, “Yolun Kendisinin” temasını destekleyen farklı söyleşi ve atölyelerin düzenlenmesine imkân tanıyacaktır. Böylece öğrenciler, yaşam yolculuğu, hedef belirleme, zaman yönetimi ve öz-disiplin gibi konularda sürekli ve sistematik bir farkındalık geliştirme olanağı bulacaktır.

Gelecekteki söyleşilerde etkileşim unsurlarının güçlendirilmesi de önemli bir ihtiyaç olarak öne çıkmaktadır. Soru-cevap bölümlerine daha uzun süre ayrılması, küçük grup tartışmalarının eklenmesi, kısa interaktif egzersizlerin uygulanması ve anlık çevrim içi oylama ya da mini anketlerin kullanılması, öğrencilerin pasif dinleyici konumundan çıkıp etkin birer katılımcı hâline

gelmesini sağlayacaktır. Bu tür düzenlemeler, hem öğrenme derinliğini artıracak hem de öğrencilerin kendi deneyim ve sorularını söyleşi sürecine dâhil etmelerine imkân verecektir.

Zamanlama planlamasının ders yoğunluğu ile daha uyumlu hâle getirilmesi de bir diğer önemli öneridir. Ders programlarının en yoğun olmadığı saatlerin önceden analiz edilmesi ve özellikle fakülteler arası ortak katılımın hedeflendiği söyleşilerin bu zaman dilimlerine yerleştirilmesi, katılım oranlarını ve memnuniyet düzeyini yükseltecektir. Bu kapsamda, hafta içi geç saatler veya ders blokları arasındaki uygun zaman aralıkları değerlendirilebilir.

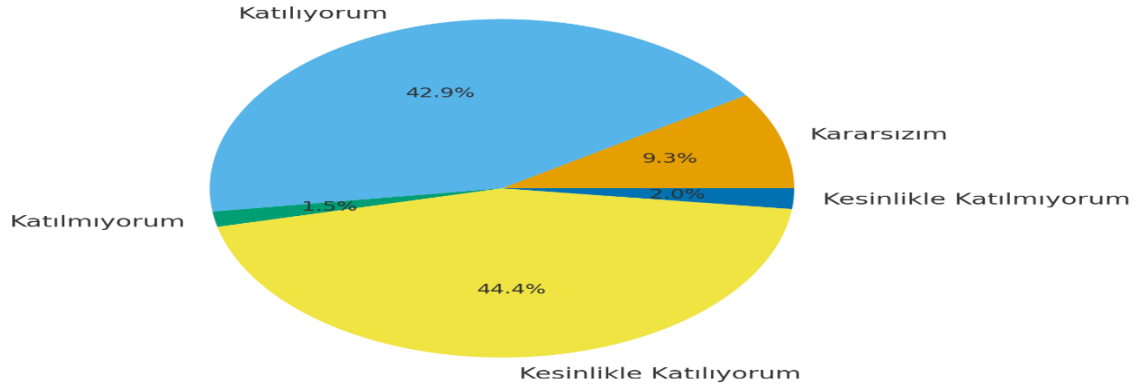
Disiplinlerarası yaklaşımın teşvik edilmesi de söyleşilerin etki alanını genişletecek bir diğer stratejidir. Psikoloji, rehberlik ve psikolojik danışmanlık, sosyoloji, iletişim bilimleri, işletme ve ilahiyat gibi farklı disiplinlerden uzmanların katılacağı panel ve söyleşi dizileri, öğrencilerin “yol” metaforunu yalnızca kariyer bağlamında değil; değerler, etik, maneviyat, toplumsal sorumluluk ve kimlik inşası boyutlarıyla birlikte ele almalarına imkan sağlayacaktır. Böylece öğrenciler, kişisel ve mesleki yaşamlarını daha bütüncül bir perspektiften değerlendirme fırsatı bulacaktır.

Son olarak, etkinlik sonrası değerlendirme sürecinin süreklileştirilmesi önem taşımaktadır. Bu söyleşide olduğu gibi, tüm kişisel gelişim ve farkındalık etkinliklerinden sonra kısa memnuniyet anketlerinin uygulanması ve sonuçların periyodik olarak raporlanması, üniversitenin etkinlik planlamasında veri temelli karar almasına güçlü bir zemin sunacaktır. Böyle bir yaklaşım, sürekli iyileştirmeyi destekleyecek, öğrenci ihtiyaç ve beklentilerini görünür kılacak ve etkinliklerin niteliğini zaman içinde daha da yükseltecektir.

5. Bulgular

Bu bölümde, “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşiye yönelik uygulanan anketin her bir sorusuna ait yüzdeler dağılımlar ayrıntılı biçimde ele alınmakta; öğrencilerin görüşleri hem nicel göstergeler hem de nitel yorumlar ışığında değerlendirilmektedir. Elde edilen oranlar, söyleşinin süresi, saati, mekânı, içeriği, etkileşim düzeyi, programın duyurulan akışa uygunluğu ve sağladığı yarar açısından öğrencilerde oluşan genel memnuniyet eğilimini net bir biçimde ortaya koymaktadır. Her soruya ilişkin dağılımlar, hazırlanan pasta grafikler aracılığıyla görselleştirilmiş; böylece verilerin yorumlanması kolaylaştırılmıştır.

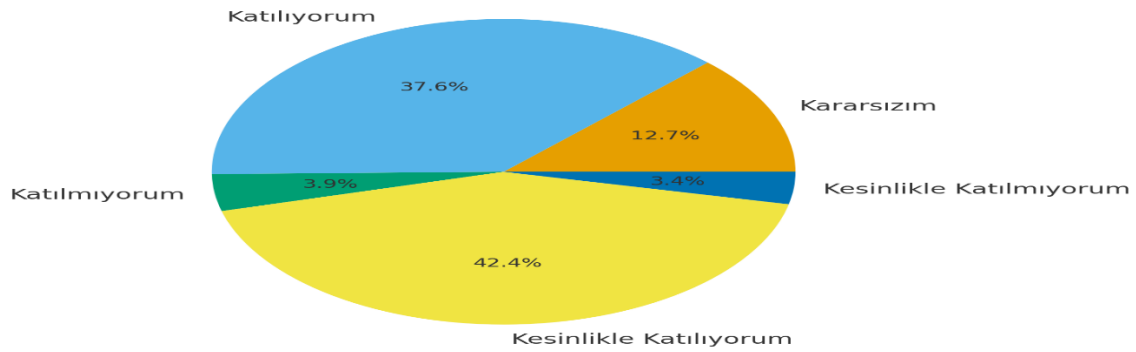
5.1 Etkinliğin süresi yeterlidir.

Şekil 1. Etkinliği süresine ait dağılım.

Söyleşinin süresine ilişkin soruda öğrencilerin yaklaşık %44,4’ü “Kesinlikle Katılıyorum”, %42,9’u ise “Katılıyorum” yanıtını vermiştir. Böylece toplam olumlu görüş oranı %87’nin üzerine çıkmaktadır. %9,3’lük “Kararsızım” oranı, bazı öğrencilerin sürenin kendi beklentilerine göre biraz daha kısa ya da daha uzun olabileceğini düşündüğüne işaret etmektedir. “Katılmıyorum” (%1,5) ve “Kesinlikle Katılmıyorum” (%2,0) yanıtlarının toplamı olan yaklaşık %3,5’lik kesim ise sınırlı bir memnuniyetsizliği temsil etmektedir. Genel olarak bakıldığında, grafikler söyleşi süresinin çoğunluk tarafından dengeli, akıcı ve izleyiciyi yormayan bir planlamaya sahip olduğu şeklinde yorumlanabilecek güçlü bir olumlu eğilim ortaya koymaktadır.

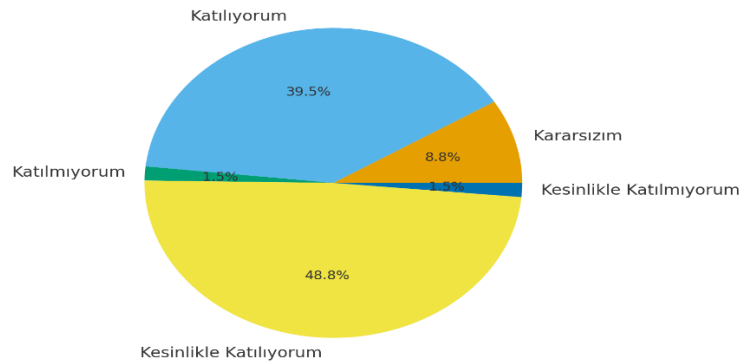
5.2. Etkinlik saati uygundur.

Şekil 2. Etkinlik Saatine İlişkin Dağılım.

Etkinliğin saatine ilişkin değerlendirmelerde öğrencilerin yaklaşık %42,4'ü “Kesinlikle Katılıyorum”, %37,6'sı “Katılıyorum” yanıtını vererek saati uygun bulduğunu belirtmiştir. Böylece toplam olumlu görüş oranı %80 düzeyine ulaşmaktadır. %12,7'lik “Kararsızım” oranı, bazı öğrencilerin ders programları, ulaşım koşulları veya kişisel günlük rutinleri nedeniyle saatin kendileri için tam anlamıyla ideal olmadığını düşündüğünü göstermektedir. “Katılmıyorum” (%3,9) ve “Kesinlikle Katılmıyorum” (%3,4) yanıtlarıyla ortaya çıkan yaklaşık %7,3'lük olumsuz görüş oranı ise, söyleşinin her ne kadar genel olarak uygun bir zaman diliminde gerçekleştirilmiş olduğunu gösterse de, gelecekte zamanlama planlamasında ders yoğunluklarının ve fakülteler arası farklılıkların daha ayrıntılı biçimde dikkate alınabileceğine işaret etmektedir.

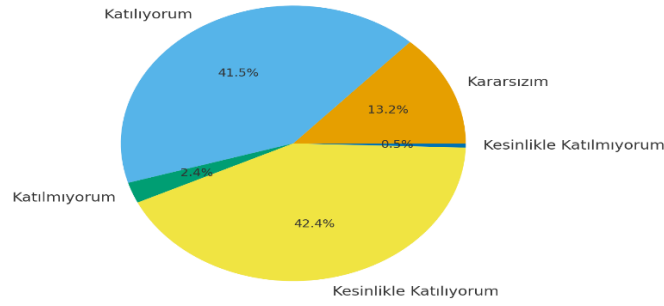
5.3. Mekân etkinlik için uygundur.

Şekil 3. Mekân Uygunluğuna İlişkin Dağılım.

Mekân uygunluğuna ilişkin soruda öğrencilerin yaklaşık %48,8'i “Kesinlikle Katılıyorum”, %39,5'i “Katılıyorum” yanıtını vererek söyleşinin gerçekleştirildiği salonu büyük ölçüde yeterli bulduklarını belirtmiştir. Böylece toplam olumlu görüş oranı %88 civarına ulaşmaktadır. %8,8'lik “Kararsızım” oranı, oturma konumu, görüş açısı veya kalabalık yoğunluğu gibi kişisel deneyim farklılıklarından kaynaklanan tereddütleri yansıtıyor olabilir. Olumsuz görüş oranı ise “Katılmıyorum” ve “Kesinlikle Katılmıyorum” yanıtlarının toplamıyla yaklaşık %3 düzeyinde kalmıştır. Grafikler, salonun büyüklüğü, oturma düzeni, havalandırma ve ses–görüntü sistemlerinin söyleşinin niteliğini destekleyecek biçimde yeterli olduğunu; fiziki koşulların genel memnuniyet düzeyine olumlu katkı sunduğunu göstermektedir.

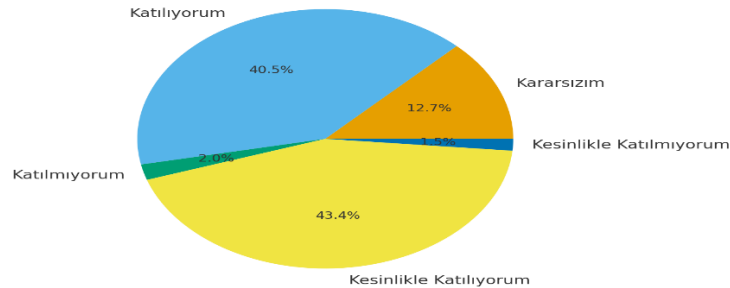
5.4. Etkinlik beklentilerimi karşıladı.

Şekil 4. Beklenti Karşılama Düzeyi Dağılımı.

Söyleşinin katılımcı beklentilerini karşılama düzeyini ölçen maddede öğrencilerin yaklaşık %42,4'ü “Kesinlikle Katılıyorum”, %41,5'i “Katılıyorum” yanıtını vermiştir. Böylece toplam olumlu görüş oranı %83,9 düzeyine ulaşmaktadır. %13,2'lik “Kararsızım” oranı, öğrencilerin bir kısmının söyleşiyi genel anlamda olumlu bulmakla birlikte, kendi bireysel beklentileri açısından (daha fazla örnek, daha ayrıntılı kariyer planlama önerileri, daha uzun etkileşim vb.) daha zengin içerikler talep ettiğine işaret etmektedir. “Katılmıyorum” (%2,4) ve “Kesinlikle Katılmıyorum” (%0,5) yanıtlarının toplamı olan yaklaşık %2,9'luk olumsuz görüş oranı ise oldukça sınırlı düzeydedir. Grafikler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, söyleşinin öğrencilerin kişisel gelişim, motivasyon ve yaşam yolculuğuna dair beklentilerini büyük ölçüde karşıladığı görülmektedir.

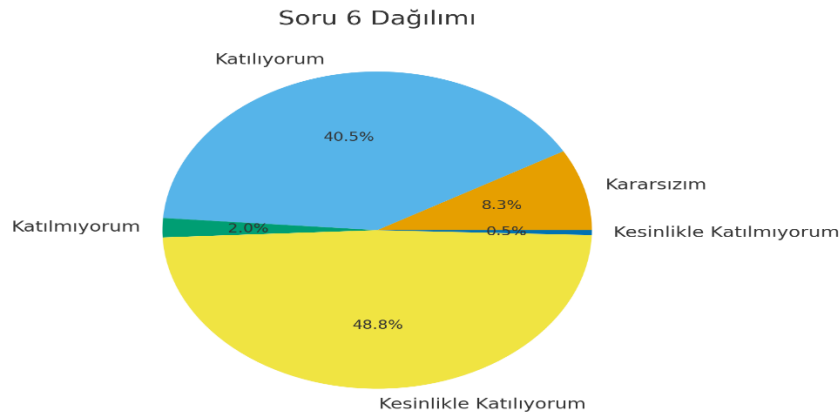
5.5. Etkinlikte karşılıklı iletişim sağlandı.

Şekil 5. Etkileşim Düzeyi Dağılımı.

Etkileşim boyutunu ölçen maddede öğrencilerin yaklaşık %43,4'ü “Kesinlikle Katılıyorum”, %40,5'i “Katılıyorum” demiş; böylece toplam olumlu görüş oranı %83,9'a ulaşmıştır. Bu oran, söyleşi sırasında belirli bir düzeyde soru-cevap, geri bildirim ve karşılıklı paylaşım ortamı sağlandığını göstermektedir. Ancak grafikte görülen %12,7'lik “Kararsızım” oranı ile “Katılmıyorum” (%2,0) ve “Kesinlikle Katılmıyorum” (%1,5) yanıtlarından oluşan yaklaşık %3,5'lik olumsuz görüş, bazı öğrencilerin daha yoğun bir diyalog ve katılım imkânı beklediğini düşündürmektedir. Bu bulgu, gelecekte benzer etkinliklerde etkileşim odaklı bölümlere daha fazla zaman ayrılmasının ve öğrencilerin doğrudan sürece dâhil edildiği kısa uygulamaların planlanmasının memnuniyet düzeyini artırabileceğine işaret etmektedir.

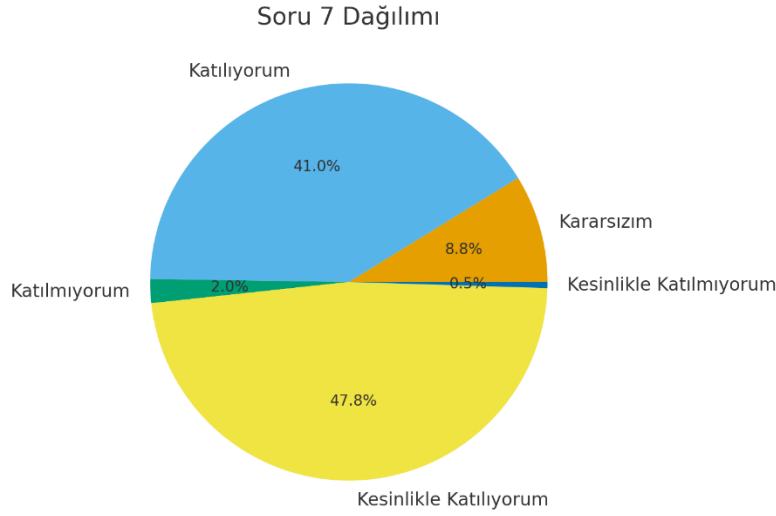
5.6. Etkinlik duyurulan plana göre gerçekleşmiştir.

Şekil 6. Program Akış Uygunluğu Dağılımı.

Program akışının duyurulan plana uygunluğunu değerlendiren maddede öğrencilerin yaklaşık %48,8'i “Kesinlikle Katılıyorum”, %40,5'i “Katılıyorum” yanıtını vermiştir. Böylece toplam olumlu görüş oranı %89'un üzerine çıkmaktadır. %8,3'lük “Kararsızım” ve yalnızca yaklaşık %2,5'lik olumsuz görüş oranı (Katılmıyorum + Kesinlikle Katılmıyorum), söyleşinin zamanında başladığını, içerik başlıklarının planlandığı şekilde ele alındığını ve akışın önemli bir aksama olmaksızın sürdürüldüğünü göstermektedir. Grafikler, organizasyonun disiplinli, güven veren ve öngörülebilir bir çerçevede yürütüldüğünü; bu durumun da öğrencilerin kurumsal memnuniyet algısına olumlu yansıdığını ortaya koymaktadır.

5.7. Etkinliğin yarar sağladığını düşünüyorum.

Şekil 7. Etkinliğin Yararlılık Düzeyi Dağılımı.

Söyleşinin öğrenciler açısından yarar düzeyini doğrudan ölçen son maddede, öğrencilerin yaklaşık %47,8'i “Kesinlikle Katılıyorum”, %41,0’ı “Katılıyorum” yanıtını vermiştir. Böylece toplam olumlu görüş oranı %88’in üzerine çıkmaktadır. %8,8 “Kararsızım” oranı, bazı öğrencilerin söyleşinin etkisini henüz tam olarak içselleştirmemiş olabileceğini; ancak genel olarak olumsuz bir değerlendirmeye de sahip olmadıklarını düşündürmektedir. “Katılmıyorum” (%2,0) ve “Kesinlikle Katılmıyorum” (%0,5) yanıtlarından oluşan yaklaşık %2,5’lik olumsuz görüş oranı ise oldukça düşük bir kesimi temsil etmektedir. Pasta grafikteki bu dağılım, söyleşinin öğrencilerin kişisel gelişim, öz-farkındalık, motivasyon ve yaşam perspektifleri üzerinde anlamlı bir etki yarattığını; “yolun başında olmak” yerine “yolun kendisi olma” vurgusuyla sorumluluk alma, hedef belirleme ve kendi yaşam öyküsünü inşa etme bilincini güçlendirdiğini göstermektedir.

Genel olarak, birinci sorudan yedinci soruya uzanan tüm grafikler birlikte değerlendirildiğinde, “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşinin öğrenciler tarafından yüksek düzeyde memnuniyetle karşılandığı; organizasyonel unsurlar ile içerik ve yararlılık boyutlarının büyük ölçüde olumlu değerlendirildiği, geliştirilmesi gereken alanların ise daha çok etkileşim yoğunluğu ve zamanlamanın tüm öğrenci grupları için daha da ideal hâle getirilmesiyle sınırlı olduğu söylenebilir.

5.8. Görüş ve Önerileriniz

Açık uçlu soruya verilen yanıtlar incelendiğinde, katılımcıların önemli bir kısmının görüş alanını boş bıraktığı ya da doğrudan “Yok” ifadesini kullandığı görülmektedir. Bu durum, eğitim bilimlerinde sıklıkla örtük bir memnuniyet göstergesi olarak değerlendirilmektedir. Öğrencilerin, söyleşi hakkında ek bir açıklama yapma ya da herhangi bir eleştiri sunma ihtiyacı hissetmemesi, etkinliğin genel hatlarıyla beklentilerini karşıladığını ve rahatsızlık verici bir unsurla karşılaşmadığını düşündürmektedir. Bu bağlamda, çok sayıda öğrencinin geri bildirim alanını boş geçmesi, söyleşinin akışı, içeriği, sunum tarzı ve genel atmosferi açısından genel bir kabul ve memnuniyet düzeyinin yüksek olduğuna işaret etmektedir.

Geri bildirim sunan öğrenciler arasında ise, söyleşinin motivasyon artırıcı niteliği, anlatıcının açıklayıcı ve akıcı üslubu ile içeriğin kişisel gelişime sağladığı katkı öne çıkan temalar olarak görünmektedir. Özellikle “Çok iyiydi, devamını bekleriz.”, “Anlatım çok açıklayıcı ve akıcıydı.” ve “Etkinlik kişisel gelişim ve motivasyon için yararlı bir etkinlikti.” gibi ifadeler, söyleşinin hem akademik hem de duygusal etki yaratan bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bu değerlendirmeler, konuşmacının öğrenciyle kurduğu samimi iletişimin, anlatım tarzının ve aktardığı örneklerin öğrenciler üzerinde iz bıraktığını göstermektedir.

Bazı öğrenciler, söyleşinin kendilerine yeni farkındalıklar kazandırdığını, motivasyonlarını artırdığını ve yaşam yolculuklarına dair bakış açılarını olumlu yönde etkilediğini belirtmiştir. Bu durum, etkinliğin yalnızca bilgi aktaran bir yapıdan öte; öğrencilerin duygu, düşünce ve davranış düzeylerinde etkiler yaratan bütüncül bir öğrenme deneyimi sunduğunu göstermektedir. Ayrıca, seminerin samimi atmosferi ve konuşmacının öğrenci merkezli yaklaşımı, açık uçlu yanıtlarda olumlu vurgularla öne çıkan önemli faktörlerdir.

Dikkat çekici bir diğerk nokta, açık uçlu geri bildirimlerde olumsuz eleştirilerin neredeyse hiç bulunmamasıdır. Bu bulgu, söyleşinin organizasyon, zamanlama, içerik ve sunum bakımından öğrencilerde genel bir memnuniyet oluşturduğunu; katılımcıların büyük çoğunluğunun söyleşiyi başarılı, etkileyici ve faydalı bulduğunu ortaya koymaktadır.

Bununla birlikte, Likert ölçeğine verilen yanıtlarda görülen belirli düzeydeki “kararsız” işaretlemeleri, açık uçlu yanıtlara yansımamakla birlikte, gelecekte etkinliğe daha fazla etkileşim unsuru eklenebileceğine işaret etmektedir. Bu bağlamda, soru-cevap kısmının süresinin artırılması, küçük grup tartışmalarının dahil edilmesi veya öğrencilerin katkı sunabileceği kısa etkileşim etkinliklerinin planlanması, söyleşilerin daha da verimli hâle gelmesine katkı sağlayabilir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, açık uçlu görüşler; söyleşinin öğrencilerde olumlu duygular uyandırdığını, motivasyonlarını artırdığını, öz-farkındalık ve yaşam bilinci kazandırdığını göstermektedir. Öğrencilerin bu etkinliğe yönelik olumlu yaklaşımı, benzer nitelikteki söyleşi ve atölye çalışmalarının devamına yönelik güçlü bir talep olduğunu da ortaya koymaktadır. Bu yönüyle söyleşi, öğrenciler açısından yalnızca bilgilendirici değil, aynı zamanda yönlendirici, güçlendirici ve ilham verici bir deneyim olarak değerlendirilmiştir.

6. Sonuç ve Öneriler

Bu anket çalışması, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi öğrencilerinin “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşiyi genel anlamda yüksek bir memnuniyet düzeyiyle değerlendirdiğini ortaya koymaktadır. Bulgular, etkinliğin hem organizasyonel (süre, saat, mekân, program akışı) hem de içeriksel (sunum kalitesi, yararlılık, beklenti karşılama, motivasyon ve duygusal etki) boyutlarda başarılı bir şekilde yürütüldüğünü göstermektedir.

Söyleşinin süresi öğrencilerin yaklaşık %87'si tarafından yeterli bulunmuş; etkinliğin saati %80 oranında olumlu değerlendirilmiştir. Mekânın fiziksel koşulları, teknik altyapısı ve konfor düzeyi büyük ölçüde beğenilmiş; bu da organizasyon ekibinin planlamasının büyük ölçüde yerinde olduğunu göstermektedir. İçeriksel açıdan bakıldığında, söyleşinin öğrencilerin beklentilerini karşılama düzeyi ve yararlılık algısının oldukça yüksek olduğu; kişisel gelişim, motivasyon ve öz-farkındalık konularında öğrencilerin düşünsel dünyalarına önemli katkılar sunduğu görülmektedir.

Konuşmacının akıcı, anlaşılır ve öğrencilerle bağ kuran anlatım tarzı, etkinliğin duygusal ve motivasyonel etkisini belirgin biçimde artırmış; açık uçlu yanıtlarda sıklıkla dile getirilen bir memnuniyet unsuru hâline gelmiştir. Bu bulgular, söyleşinin yalnızca bilgi veren değil, aynı zamanda duygusal olarak güçlendiren ve kişisel gelişimi destekleyen bir nitelik taşıdığını ortaya koymaktadır.

Öte yandan, bazı maddelerde görülen sınırlı kararsızlık ve olumsuzluk oranları, geleceğe dönük geliştirilebilecek alanlar olduğuna işaret etmektedir. Özellikle etkileşim ve soru-cevap bölümlerinin süresinin uzatılması, öğrencilerin daha aktif katılımını sağlayacak yöntemlerin kullanılması ve zamanlama planlamasında ders yoğunluklarının daha ayrıntılı biçimde gözetilmesi, benzer etkinliklerde memnuniyet düzeyini daha da artıracaktır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, “Yolun Başında Değil, Yolun Kendisisin” başlıklı söyleşi; öğrencilerin kendi yaşam yolculuklarını yeniden düşünmelerine, hedef ve beklentilerini gözden geçirmelerine ve motivasyon kaynaklarını fark etmelerine katkı sunan, üniversitenin bütüncül eğitim ve toplumsal sorumluluk vizyonunu destekleyen başarılı bir uygulama örneği olarak öne çıkmaktadır.

Kaynaklar

1. Babbie, E. (2020). *The practice of social research* (15th ed.). Cengage Learning.
2. Creswell, J. W. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (4th ed.). SAGE Publications.
3. Deming, W. E. (1986). *Out of the crisis*. MIT Press.

4. Field, A. (2017). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (5th ed.). SAGE Publications.
5. Fowler, F. J. (2013). *Survey research methods* (5th ed.). SAGE Publications.
6. Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2018). *Multivariate data analysis* (8th ed.). Pearson.
7. Imai, M. (1986). *Kaizen: The key to Japan's competitive success*. McGraw-Hill.
8. Oliver, R. L. (2014). *Satisfaction: A behavioral perspective on the consumer* (2nd ed.). Routledge.
9. Pallant, J. (2020). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS* (7th ed.). Open University Press.
10. Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1988). SERVQUAL: A multiple-item scale for measuring consumer perceptions of service quality. *Journal of Retailing*, 64(1), 12-40.
11. Akar, H. (2018). *Eğitim yönetimi araştırmalarında nitel veri analizi*. Pegem Akademi.
12. Büyüköztürk, Ş. (2021). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı* (29. baskı). Pegem Akademi.
13. Karasar, N. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar, ilkeler ve teknikler* (35. baskı). Nobel Yayıncılık.
14. Şencan, H. (2005). *Sosyal ve davranışsal bilimlerde güvenirlik ve geçerlilik*. Seçkin Yayıncılık.
15. Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2021). *Nitel araştırma yöntemleri: Sosyal bilimlerde araştırma tasarımı* (12. baskı). Seçkin Yayıncılık.